

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:r 12.

Fredagen den 23 mars 1888.

1:sta årg.

Byrå:
8 Sturegatan 8
(ingång från Humlegårdsg. 19)
Annonspris:
25 öre pr petitråd (= 11 stafvelser).

Tidningen kostar
endast 1 krona för kvartalet.
postarvodet inberäknadt.
Ingen lösnummerförsäljning!

Redaktör och utgifvare:
FRITHIOF HELLBERG.
Träffas å byrån kl. 9-10 och 4-5.
Allm. Telef. 61 47.

Utgifningstid:
hvarje helgfri fredag.
Sista numret i hvarje månad
innehåller en
fullständig mode- o. mönstertidning.

Prenumeration sker:
I landsorten: å postanstalterna.
I Stockholm: hos redaktionen, å Stads-
postens hufvudkontor, i de större bok-
lädorna samt å tidningskontoren.

FÖRMÄLNINGSHÖGTIDLIGHETEN I S:T STEPHENSKYRKAN I BOURNEMOUTH. Originalträsnitt för Idun.

Till

Oscar Bernadotte och Ebba Munck

förelämningsdagen den 15 mars 1888.

Jag sjunger icke kungars lof,
för det
att de i präktiga palats sig
vända
och mäktiga budskap öfver jor-
den sända,
om till förderf, om bättnad — hvilken vet?
Jag sjunger heller ej arbetarns lof,
för det att uselt kyffe är hans hof
och rikedomens täcks hans armod skända,
hans vanmakt häna — nöta ut hans
skrof.

Men hvar jag ser en man, som något vill
utöfver det, som dagens sländer vilja,
de der till egen lumpen vinning gilja,
der slår jag gladt min lutas enkla drill,
han må nu vara hvad som helst, en
kung,
en dagakarl, som under möda tung
försöker att de stora målen skilja
från sjelfvisk äflan, gammal eller ung.

Jag reser ej åt kungar ärestod,
för det de krossat främmande nationer
och låtit menniskor i millioner
ett »ärans» slagfält dränka med sitt
blod;

ej heller på arbetarns lofvets ord
jag ödslar, om han, pressad och till jord,
i vild förtviflan spränger våldets troner:
det ena som det andra är blott mord.

Men hvar jag ser en ädel-
sinnad man,
som emot seklets fördom bryta
vågar,
enär hans själ för rätt och
sanning lågar,
der sjunger jag mitt lof så
godt jag kan,
han må nu vara hvad som
helst, en dräng

från halmadrass, en prins från kung-
lig säng,
som häck mot ärfda oföretter rågar
och ändock trotsar dom, om än så sträng.

Se därför, Oscar Bernadotte, i dag,
din hedersdag, jag strängar upp min luta
till lof för dig: som arf du kunnat njuta
kanske ett kungligt lif i fulla drag,
med gyllene lakejer — ministär,
med folk, lojalt och troget — militär,
och, då du hunnit sist din lefnad sluta,
i kungahäfderna som — solitär;

men du har vågat stå emot den makt,
som murken gömmes i institutioner,
än herskande i vida regioner,
och hvilka mången till förtviflan bragt;
den högsta högfärd i din fasta barm
af känsla krossats, ädel, stark och varm,
den känsla, som sig rör hos millioner
af Adams börd och lefnadslott så arm.

Och därför jubla i min lutas ton
i dag emot dig milliarder röster
från Nordenland, från söder, vester, öster —
ett ändlöst jubel ifrån zon till zon:
Gud med dig och din brud, du tappte
man!

Må sjelfviskheten tadla bäst hon kan,
I båda sälla men'skobarn, er tröster:
Så ej en kung ens men'skohjertan vann!

N. G. Arenander.

Prins Oscars förelämningsdag

i Bournemouth.

Teckning för Idun.

Bournemouth!
Hur främmande låter icke detta
namn för svenska öron. Och lik-
väl har det namnet i dagarne legat
på de flesta landsmaninnors läppar. Orsa-
ken känna vi alla. När det öfverraskande
ryktet, att en medlem af det svenska ko-
nungahuset beslutit knyta Hymens band
med en af hofvets fagra tärnor, som en löp-
eld spred sig öfver landet, koncentrerades
allas intresse kring det unga paret.

Honom kände man, men henne?

I pressen väntade man svar på frågan.
Och pressen skyndade att svara. Namnet
på henne, hvars färging, älskvärdhet och
öfriga egenskaper väckt en furstes upp-
märksamhet och fångslat hans hjerta, flög
med blixstens snabbhet från mun till mun,
öfver land och rike.

Och hennes bild trängde tusendubbelt
mångfaldigad ut öfver världen, ett föremål
för undran och kritik.

Men den genomgick eldprovet. Ingen
röst höjde sig till klander öfver det hjertats
val, den unge fursten gjord. Den gamla
svenska afundsjukan, om den vid detta till-
fälle fans hos någon, förstummades och
sedan förlofningen eklaterats, kunde det unga
paret glädja sig åt att ega ett helt lands
odelade aktning och sympatier.

Och så blef det tal om *bröllopet*. Det
var i sammanhang dermed, som *Bournem-
mouth* blef nämnt. Ty der blef det be-
stämdt, att den högtidliga akten skulle firas.

Hvar ligger Bournemouth? hör jag läsa-
rinnorna fråga.

På Englands sydkust, vid kanalen är den
lilla staden belägen.

Bournemouth är en förtjusande rekrea-
tionsort. Under det den snöhöjda nordens
barn ännu i midten af vårmånaden se driv-
vor af ansenliga dimensioner hopade, hvar
de vända blicken, och känna kalla kårar
utefter ryggen, hvar gång de se på termo-
metern, är det i Bournemouth sedan flere
veckor full vår med blid temperatur, sol-
klar luft och muntert fogelqvitter, manande
till utflykter i stadens härliga omgifningar,
der promenaderna slingra fram mellan maje-
stätiska trädgrupper, i hvilka stammar saf-
ven sjuder för att gjuta lif i svällande blad-
knoppar, som, när de brista, fylla luften
med balsamiska vällukter.

Det väckte dock undran, att bröllopet skulle
försiggå på utländsk botten; men när man
så fick veta, att brudgummens mor, drott-
ningen, i likhet med hvad förut skett, för
sin helsas vårdande beslutit tillbringa våren
vid den engelska kurorten, för att i dess
milda klimat återvinna nya krafter, fann
man det ganska naturligt, att de nyförlof-
vade åtföljde drottningen för att samman-
vigas under hennes ögon och från hennes
mun få mottaga de första lyckönskningarna.

Ty i drottningen har, efter hvad det på-
stås, det unga paret från första stund, då de
ypade sitt hjertas hemlighet, funnit sitt
säkraste stöd.

* * *

Torsdagen den 15 mars var det bestämdt,
att förelämningsdagen skulle försiggå.

Ärade läsarinor!

Oregelbundenheterna med detta num-
mers utgivande ha omöjligt kunnat för-
utses och förekommas. Vi hafva gjort
allt hvad vi kunnat. Vi hafva i god tid
gjort beställningarna å illustrationerna,
så att dessa under vanliga förhållanden
mycket väl skulle hafva hunnit fram i
tid. Detta har dock, som vi genom annon-
ser och cirkulär meddelat, omöjliggjorts
af de oerhörda trafikhinder, som under
de båda senaste veckorna varit rådande
i södra Sverige och Danmark. Först i
fredags anlände klichéerna, men mellan-

kommande helgdagar hafva gjort det
omöjligt för oss att förr än i dag tisdag
få tidningen färdig.

Som helgdag äfven inträffar fredagen
den 30 dennes, utgifva vi n:r 13 (med
modetidning och mönstertilaga) samtidigt
med n:r 12. Dessa båda nummer äro de
sista i årets första kvartal, och i det vi
härmed till våra ärade läsarinor uttala
vårt varmaste tack för det ovanligt stora
förtroende, som kommit oss till del, sker
det med den vissa förhoppningen att un-
der den återstående delen af året åter-
finna dem alla som abonnenter.

Redaktionen.

Redan tidigt på morgonen voro den lilla täcka stadens så godt som samtliga invånare på fötter. Högtidsklädda skaror fylde gatorna för att uppfånga en skymt af det unga fursteparat, då detta efter vigselns slut lemnade kyrkan. Och i sjelfva templet, den nybygda och ståtliga S:t Stephens Church, var naturligtvis hvar enda plats upptagen af en församling, som med äkta britiskt religiöst allvar följde ceremonien. Smakfulla blomsterdekorationer — en hyllning från det lilla samhället — voro anbragta i kyrkans kor och å dess predikstol. Tiden skred och den högtidliga stunden nalkades allt mer och mer. Så stannade plötsligt en file af vagnar framför hufvudingången till kyrkan, och in i templet trädde det lysande bröllopsståget och tog plats å de för deltagarne i det samma reserverade bänkarne.

Främst märktes drottning Sofia i purpurrobe och spetsmantilj, diamantgarnityr och hvit hatt. Bruden bar myrtenkrona och slöja samt hvit klädning af tjock atlas, garnerad med äkta spetsar och plymgarnityr. I handen höll hon en bukett, förärad af brudgummen.

Bland de furstliga bröllopgästerna märktes kronprinsessan af Danmark och hertiginnan af Albany, jemte brudgummens bröder, prinsarne Carl och Eugen.

Sedan brudgummen utträd ur sakristian och vigselförrättaren, pastor Beskow, prinsens f. d. lärare, framträdde i koret midt för brudparet, ljud det, sedan inledningsföreläsningen upplästes:

Inför Gud, den Allvetande och i denna församlings närvaro, frågar jag etc.

Sedan frågan af bägge kontrahenterna besvarats med ett tydligt »ja», förmärktes en lindrig rörelse bland de församlade bröllopgästerna.

Efter vigselns slut slöt drottningen brud och brudgum i sin famn och kysste dem, hvarefter de öfriga bröllopgästerna framförde sina lyckönskningar, hvilka på brudparet syntes göra ett djupt och innerligt intryck.

Så ljud från orgeln Mendelssohns härliga bröllopsmarsch, under hvars toner den lysande bröllopskaravan tågade ut ur kyrkan för att taga plats i de framrullande ekipagen.

Under hemfärden iakttog den å gatorna samlade folkmassan ett vördnadsfullt uppträdande. Der och hvar svängdes en hatt i luften af de mest entusiastiske bland männen, under det en och annan ungmö bland åskådarne sände det förbillande ekipaget, i hvilket de nygifva befunno sig, en vänlig viftning till tecken af lyckönskan.

En stund senare skingrades skarorna och Bournemouth återtog sitt vanliga utseende.

Det hela bar mera prägel af en förmögen privatmans bröllop än ett furstligt biläger, der en drottning öfver två konungarikerna gaf sin moderliga välsignelse åt brudgum och brud.

Och så var ju äfven meningen!

När brudgummen under vigseln offentligen gaf sin trolofvade sitt »ja», löste detta lilla ord honom för alltid från nedärfda furstliga förbindelser.

Arffursten till de förenade rikenas kronor var efter uttalandet af det betydelsefulla lilla ja-ordet endast en vanlig privatman, hvilket framtida lifs lycka koncentrerades kring henne, hvars hjerta han vunnit, och för hvilken han försakat purpurmanteln och furstekronan.

En hemlighet.

Skiss för Idun.

Supén var slut.

Musiken hade spelat upp en vals och de dämpade tonvägorna banade sig väg ända in i förmaket.

Hvilken behaglig smekande melodi förde icke den vägförmiga takten med sig hit till det halft upplysta rummet med sin smakfulla möblering; de tjocka, dyrbara mattorna voro i sin ordning betäckta med sällsynta djurhudar, speglarne räckte ända upp till taket, och de rikt veckade gardinerna med sina dyrbara spetsar sopade mattan.

I en stor länstol, klädd med rödblommigt siden, halfåg värdinnan och gaf förstulet akt på sin väninna, som stod och samtalade med sin man vid en trädgrupp af lummiga palmväxter.

Hennes egen man visade sig nu i dörren och frågade: »Ellen, vill du ej dansa?»

»Nej, tack du, jag är trött.»

Så gick han.

»Agnes,» sade Ellen, »vill du uppoffra denna valsen för min skull, jag ville så gerna tala vid dig en liten stund, men kanske att Gustaf har bjudit...»

»Nej, för all del, snälla Ellen, jag skall dansa med fröken Hammarsköld och måste nu skynda mig; jag har redan dröjt för länge. Sitt här, min älskling,» sade han och kysste sin hustru på pannan, »du kan nog behöfva hvilas dig; du är alldeles för ifrig, när du dansar.»

»Nej, visst inte,» svarade hon, »men jag skall gerna sitta öfver denna vals; jag beklagar dig dock, min lille gubbe, ty nu blir du nog icke väl mottagen af fröken Hammarsköld.»

»Så är det väl bäst, att jag tröstar mig i förväg,» sade han och tryckte en kyss på hennes läppar. »Adjö, så länge!»

»Adjö, älskling.»

Ellen satt tyst och liksom drömde. Plötsligt brast hon i gråt och slingrade sina hvita, fina armar om sin väninnas hals och pressade henne krampaktigt till sitt bröst.

»Ack,» sade hon, »ack, hvad du är lycklig!»

Agnes såg förvånad på henne och kunde icke begripa, hvad det kom åt hennes annars så stela och tillbakadragna f. d. skolkamrat.

»Är du sjuk, Ellen?»

»Ack, jag vet ej hurudan jag är, men när jag ser er båda, din man och dig, så blir jag så besynnerlig till sinnes. Aldrig ser man en skugga på edra anleten och alltid äro ni lyckliga.»

»Är inte du också lycklig? Fredrik, som är så snäll.»

»Ja, visst är han snäll; jag får allt hvad jag vill, och ändå är det något, som jag saknar, något som beständigt plågar mig.»

»Hvarför dansade du inte med honom nyss, när han var och frågade dig?»

»Hvarför — det vet jag inte, men,» sade hon och torkade bort tårarne, som dallrade i hennes långa, mörka ögonfransar, »hvarför kom han inte och satte sig hos mig ett ögonblick och kysste eller klappade mig eller brydde sig om mig det minsta. Det var, som om jag varit en alldeles obekant dam. Han bara gick.»

»Det skall du ej tro, Ellen, han tänkte säkert, att du ville vara i fred och hvila dig.»

»Hvilar du mig —»

»Ja, ser du, Ellen, man måste taga männen, dessa svaga käril, som tro sig vara så starka, på ett helt och hållet särskildt sätt, lämpadt efter de individualitetsförhållanden, som

i hvarje särskildt fall är af behovet påkalladt. Qvinnan, jag tvekar ej att säga det sjelf, är för det mesta utrustad med en skarp iakttagelseförmåga, och denna egenskap skärpes allt mer och mer i den mån hon lägger sig vinning om att begagna sig af den samma. Hennes tid och sysselsättningar tillstådja henne dessutom att befatta sig med att studera och lära känna sin man, under det att denne för det allra mesta *måste* hafva sina flesta tankar rigtade på de göromål och förrättningar, som taga hans arbetskrafter och omtanke i anspråk. Mannen lever dessutom sällan före äktenskapet i denna öfverspända drömverld, om jag så må säga, hvilken nästan alltid omgifver qvinnan och ger henne en skef och oriktig föreställning om äktenskapet. Det är därför, vill jag säga, af den allra största vikt, att man såsom gift söker att i grund lära känna den man, åt hvilken man gifvit sitt hjerta och sin hand.»

»Men hur skall jag bära mig åt då?»

»Ack, vet du, kära Ellen, det der är en sak, som man alls icke kan upprepa ord för ord. Vill man blott och man sätter sig före att vinna sin mans hjerta, så skall man ytterst sällan misslyckas. De fall äro icke få, då makar först långt efter bröllopet finna hvar andra och veta att riktigt hålla af hvar andra. Gustaf och jag hafva nu varit gifta i tre år och...»

»Ja, det är ju besynnerligt, och Fredrik och jag hafva blott varit gifta ett år, och ändå —»

»Vet du hvad jag tror, att det beror på? Jo, ser du, det är, att du ej har *förtroende* till honom... ja, ja, jag vet hvad du vill invända, men ser du, jag menar i alla fall, att det är brist på detta, det nödvändigaste vilkoret för ett lyckligt äktenskap. O, du, som är så vacker, Ellen; han *måste* älska dig utsägligt och sjelf plågas af att denna innerlighet, som är så ljuf, saknas emellan eder.»

»Tror du, att han tycker lika mycket om mig nu, som när jag var hans fästmö?»

»Det tror jag visst. Jag skall minsann gå till honom och...»

»För Guds skull, säg ej ett ord... men... o, nej, nej.»

»Var lugn, kära Ellen, jag skall icke låta honom få veta ett ord af hvad vi sagt oss emellan.»

Så sväfvade hon ut, den smärta, behagliga gestalten och med den fina urskilning, som är så egen för en del qvinnor, hade hon med ett par ord, helt *en passant* kommit Fredrik att hastigt lemna salen och försvinna i förmaket.

När nästa dans, som var en polka, hade slutat, begäfv sig Gustaf och Agnes in i förmaket, men blefvo stående i dörren, ty värden och värdinnan hade tagit sig det orådet före, att hålla hvar andra så ömt och innerligt omfamnade, att de hade glömt både gästerna och hela världen.

Agnes uppgaf ett klingande skratt, och Ellen, som lugnt lyfte upp hufvudet från sin mans axel, log genom tårarne, tårar af öfversvallande, stormande glädje.

»Ja, det tror jag,» sade Gustaf, »du öfvergifver dina gäster och mankerar en utaf dina charmantaste unga damer der inne till hela polkan, bara för att...»

»Jag öfvergifver hela världen, om det skulle behövas,» svarade Fredrik och pressade ännu en glödande kyss på sin hustrus svällande läppar. »Men det hindrar ej, att jag kan bedja henne om ursäkt. Eller hur min älskling?»

»Ja visst, det är alldeles nödvändigt.»

Gustaf följde med Fredrik ut, och Ellen öfverhöljde sin älskliga väninnas blida ansigte med bränheta kyssar.

»Tack, tack,» utropade hon.
 »Ingenting att tacka för, men nu behöver du ett viktigt råd till. En hemlighet!»
 »Hvad då för något?»
 »Jo, du skall alltid låtsas, som om din mun bestämde allting. På så sätt kommer du äfven att herska oinskränkt öfver honom. Det är så lätt att fångsla en man, men det måste vara med lätta omärkliga rosenbojor.»

Karl Ek.

Ett gratisexemplar af Idun erhålles för hvarje samladt 5-tal abonnenter.

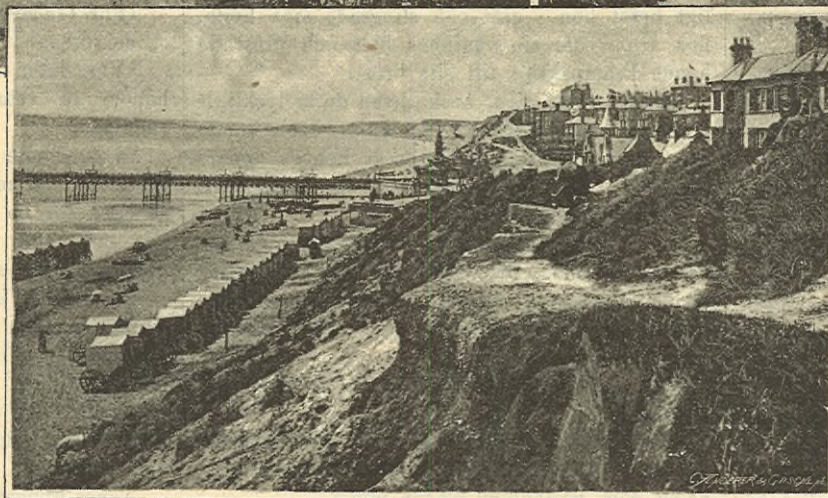
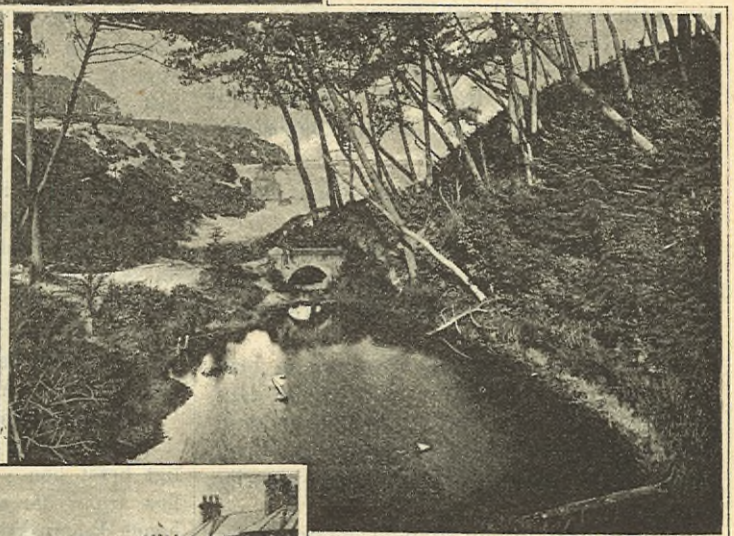
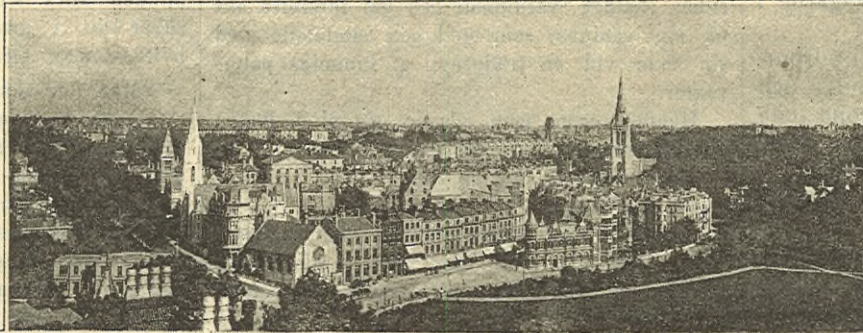

äfven en passande *matordning*, som på ett tillfredsställande sätt besvarar frågorna *när?* och *hvad?* — af dig icke anses såsom onödiga ting. Icke blott ditt förmak eller din salong, utan ock din barnkammare, ditt kök, ditt visthus, dina garderober böra vittna om ditt vak samma öga och din ordnande hand. Icke blott din egen personlighet, din klädedrägt, ditt uppträdande i hvardagslag såväl som vid festligheter, utan *alla* och *allt* i din omgivning böra, så vidt på dig beror, bestämmas och bildas enligt ordningens lag. Ett allt mer sig utvecklande *ordningssinne* bör man således finna hos dig.

Det gifves, du måste erkänna det, tusentals hem, hvilka äro alldeles främmande för allt

sig i småsaker. Låt det blifva, om just ej ett »dockskåp», så dock ett godt, trefligt och i andlig såväl som i lekamlig mening friskt hem, hvilket det för visso blir, om du sätter icke blott dina egna, utan äfven hemmets öfriga krafter i ordningens tjänst.

I sanning, ordningen spelar en utomordentligt stor roll i ett hem! Den har sin rent *praktiska* betydelse, ty der intet försummas, förfäres eller förstöres, der allt från det största till det minsta regelbindes, der, om någonstades måste välståndet rota sig. Det heter ju också: *ordning* och *sparsamhet!* Den har äfven sin *pedagogiska* eller *moraliska* betydelse, i det den icke blott utvecklar ordningssinnet hos barn och tjänare och fostrar dem till dugliga menniskor, utan också har sin stora inflytelse på personligheten i öfrigt och mäktigt bidrager att göra tygellöshetens och osedlighetens stigar mindre tilldragande för de unga. Den har vidare sin *estetiska* betydelse, ty genom ordning i allt kan det torftigaste hem blifva ett trefvet, öfver hvilket ögat hvilat med välbehag, och der

Ordning i hemmet.

Vid Iduns första pristäffing belönad med hedersamt omnämnande.

Skall hemmet blifva hvad det ideelt bör vara, så måste, det medger du nog, ärade läsarinna, utom många andra väna genier, äfven *ordningens* kringsväfvad det samma, och i hvarje vrå och omständighet lemna spår efter sig.

Är du husmoder eller intager du husmoderns plats, så ställer hemmet förvisso på dig det kraf, att du skall vara denna ordningens ljufva fe, att du i första rummet skall sätta ordningens stämpel på hemmets alla förhållanden. Dig tillhör det således att låta allt få och sedan *behålla* sin rätta *tid* och *plats* och sitt rätta *skick*. Så bör t. ex. en god *arbetsordning*, som icke blott bestämmer det rätta förhållandet mellan arbete och hvila, utan ock gifver de mångfaldiga årets och dagens sysslor den rätta inbördes ställningen, — och

BOURNEMOUTH MED OMGIFNINGAR. Autotypi för Idun af ANGERER & GÖSCHL, Wien.

hvad ordning heter, hem der man ej ens blyges för den oordentlighet och planlöshet, som genast faller den inträdande i ögonen. Det gifves andra hem, der paradrummen äro alldeles oklanderliga, men der arbetsrum, skafferi, vindar och skåp m. m. på ett skriande sätt, i stort som smått, vittna om vanvård och ordning. — Man talar nu ofta om en »behaglig oordning», men detta är tydligen en själfmotsägelse och kan nog endast af en själfsväldig och förskämd smak försvaras. Nej, låt ditt hem blifva ett ordningshem, från hvilket slarvet, försummelsen och skenet hållas lika fjerran som öfverdriften och pedanteriet, hvilket förrirrar

man alltid känner sig väl. *Skönhetssinnet*, som förstår att bereda hemmet till en ljuf rekreationsort för den i arbetet uttröttade, kan endast vid sidan af *ordningssinnet* rätt utvecklas. Slutligen har ordningen sin stora *sanitära* betydelse, ty intet främjar så helse och välbefinnande hos stora och små som ett väl ordnadt, regelbundet lif, och ett hem der med ordning och trefnad både sol och luft i rikt mått insläppas.

Alltså, kära läsarinna, ordning i hemmet! Gör det på så sätt behagligt för dig sjelf och för de dina samt dina vänner. Och kom i häg! Du arbetar derigenom i icke ringa mon för hela vårt folks både andliga och timliga välstånd.

C—I C—n.

Förnya prenumerationen så fort som möjligt, på det ej något afbrott i tidningens expedition till Eder må behöfva ega rum!

En lifsuppgift.

Berättelse af *Ernst Lundquist*.

2.

Fröken Henrika Berner rådde om det hus vid Götgatan, der hon bodde. Der hade hon lefvat i enslig tillbakadragenhet, allt sedan hennes föräldrar afledo för aderton år sedan. Deras umgängesvänner och sina egna ungdomsbekanta hade hon redan då stött ifrån sig genom sitt sträfvä, osympatiska sätt, och sedan äfven hennes tvillingbror Sten, vid hvilken hon varit fäst med en fanatisk, fordrande kärlek, dött några år efter föräldrarna, fans ingen kvar,

om hon haft någon större begåfning på hufvudets vägnar, intellektuel eller artistisk, skulle hon säkerligen ha blifvit en storhet på något af andens områden, ty hon hade i rikt mått snillets fanatism. Men som hon nu endast hade ganska medelmåttiga förståndsgåfvor, antog man, att hon längre fram i tiden skulle komma att utveckla sig till ett original af lägre rang, slå sig på någon vurm eller någon simplare lidelse, t. ex. ordningsraseri eller girighet. Så vida hon icke blefve gift, ty då kunde hon naturligtvis omstöpas till en helt annan menniska.

Men hennes förlofning — ty hon blef verkligen, då hon var öfver trettio år, förlofvad med sin kusin Kurt — verkade ingen synbar

Ungefär samtidigt med denna händelse, endast några månader förut, hade Henrikas föräldrar ryckts bort af en smittosam sjukdom, modern först och fadern sedan. Det var med anledning deraf som hennes bröllop skulle ha stått tidigare än som eljes varit ämnadt.

Och nu var hon ensam i verlden, ty brodern Sten hade redan i flere år varit utomlands, anstald på ett handelskontor i London.

Hon måste väl ändå ha varit kär i sin fästman, fast än hon aldrig velat eller kunnat visa det, ty den uppslagna förlofningen grep henne vida mera, än bägge föräldrarnas död hade gjort. Egentligen visste man dock föga, huru hon tog slaget, ty hon visade sig aldrig, hennes dörr

som kunde hindra henne från att dra sig till baka i vresig ensamhet, oåtkomlig bakom den mur af inätvänd, själfgod religiositet, som hon med hvarje dag bygde upp allt högre och högre omkring sig.

Hon hade alltid haft ett kärft, nästan dystert lynne och dertill under en skenbart lidelsefri och kall yta en böjelse för öfverdrifter, en hänsynslös energi i att drifva sina idéer ut i deras yttersta spets, som alltid förefallit hennes anhöriga och hennes närmare bekanta litet hemsk. Alla, som kände henne i ungdomen, hade klart för sig, att hon skulle komma att sluta illa på ett eller annat sätt. Det var något så måttlöst, så oproportionerligt, så abnormt i alla yttringar af sjäslif man iakttog hos henne, och

förändring hos henne. Hon var stel och hård i sitt sätt som förut, såväl mot fästmannen som alla andra; det såg ut, som om det varit en rent fysisk omöjlighet för henne att bryta igenom det skrofliga skal af konstlad ovänlighet, hvarunder hon satte en ära i att dölja den värme, som säkerligen fans på djupet hos henne. Man hade aldrig sett en så odräglig fästmö, och man beundrade Kurt Berner, som kunde stå ut med henne så länge som han gjorde. Förlofningen varade emellertid endast ett år. På första lysningsdagen fick Henrika sin ring till baka, och en vecka derefter var Kurt trolfvad med en annan, en ung fransyska, som han lärt känna hos en af sina gifta affärsvänner, der hon var guvernant.

var obevekligt stängd för alla hennes bekanta, och hon gick sällan ut, förr än det blifvit mörkt. Det sades, att hon blifvit menniskoskygg, att hon afskedat sina tjenare och passade upp på sig sjelf.

Det var en kris hon genomkämpade, det förstod man nog, och Sten visste väl besked derom, ty till honom bar hon bref på posten ett par gånger i veckan. Då några månader förgått, upphäufde hon plötsligt sitt isolerings-system, och nu kunde man konstatera följden af den utveckling hon genomgått inom stängda dörrar: hon hade blifvit läderska.

Dock icke egentligen läderska. Hon hade icke den minsta dragning åt det pietistiska hållet, hon kunde icke hitta på nog starka ut-

tryck för att brännmärka nyevangelismens osunda känslor. Hon hörde icke till någon annan sekt heller, visade sig aldrig på bönenöten af något slag, besökte ingen af de salar, som nu efter konventikelförbudets upphäfvande började inrättas här och der i Stockholm och gick ej heller oftare i kyrkan, än då hon tog nattvard. Man visste icke egentligen, hvori hennes religiositet bestod, men den fylde hela hennes lif. Hon lefde i en ständig umgängelse med Gud, antingen genom bön eller bibelläsning. Komma till henne när man ville, fann man henne med nya testamentet eller någon andaktsbok uppslagen framför sig. Hon läste med förkärlek Kierkegaard, och då hon, som ofta hände, hos honom eller i bibeln påträffade punkter, som hon icke förstod, brottades hon med sin tanketröghet i dagar och nätter, tills hon slutligen fick ett slags ljus öfver den dunkla punkten, hvilket fick gälla för det rätta. Sådana dagar var det icke värdt att tala till henne, man fick endast enstafviga och förströdda svar, ögonen hade ett spändt inåtvändt uttryck, hon hade all sin uppmärksamhet hårdnackadt koncentrerad på en enda mörk fläck i sin tankeverld, hon kände hvarken hunger eller trötthet, hon satt der i sin länstol med boken framför sig, och det låg en fruktansvärd energi redan i hennes sätt att hålla handen knuten så hårdt, att naglarna rände in i köttet.

Hon hade mycket att lära sig begripa, ty hon hade från början ej varit någon religiös natur och hade i ungdomen helt och hållet lemnat dessa ämnen å sido. Det var, som hennes forna vänner påstodo, en slump, som gjort, att hon råkat kasta sig på religionen; den hade blifvit hennes fixa idé, och man var å hennes vägnar glad åt, att det ej i stället råkat bli snålhet eller dryckenskap hon slagit sig på, efter det nu nödvändigt skulle något vara.

Egendomligt nog tycktes hennes gudsfruktan ej ha gjort henne mera människovänlig än förr. Hon var visserligen hvad man kallar »god mot fattiga», till och med i ovanligt hög grad, och använde större delen af sina räntepengar till en ganska praktisk och förständig välgörenhet, men hon tycktes endast handla så, därför att det stod föreskrifvet i bibeln, icke af något inre behof. Det var icke medlidande och människokärlek, som dref henne till de fattiga kojorna, det var hennes fixa idé. Och hon hade ingenting att säga till de nödställda, som hon besökte; då hon gick, lemnade hon kvar sina matkorgar eller sina penningar, men icke ett enda hjertligt ord, icke en värmande, uppriktande blick, och de Guds ord, hvarmed hon någon gång lät gåfvorna beledsagas, kändes som svidande kindpustar.

Hon hade i många år i sin sal haft en skola, der fattiga barn gratis undervisades i sådana enklare handaslöjder, hvaraf de kunde ha nytta för sitt uppehälle, men barnen tyckte icke om henne, det kom ett stelt och spändt drag i deras små ansigten, då hon kom in,

och många af dem skulle säkerligen icke ha hållit ut med att komma till baka på sina vissa klockslag, om de ej genom sin egen och sina familjers erfarenhet vetat, att det lönade sig att stå väl hos fröken Berner.

Att hon icke under dessa syskoletimmar trakterade barnen med religiösa föreläsningar eller i allmänhet utvecklade något omvändelsenit gent emot dem, som kommo i hennes väg, berodde väl hufvudsakligast på hennes klara medvetande af det ringa inflytande, hennes personlighet utöfvade på omgifningen. Hon visste, att hon aldrig skulle kunna lägga sina ord så, att de gingo till hjertat. Att hon icke var sympatisk, var ingen hemlighet för henne, men som hon aldrig varit van vid annat, väckte det egentligen ingen saknad eller bitterhet hos henne.

Den enda ömhetskänsla, som fans hos henne, egnades brodern — och han var fortfarande bosatt i England, gift, far till många barn och hade ej ens tid eller intresse nog att skriva till henne. Hennes kärlek till honom reste sig ibland inom henne som en omätlig sorg, en sugande, allt upprifvande böljgång — men hon vräkte skofveltals med bibelord öfver de trotsiga vågorna, och de lade sig till slapp, död ro.

Kurt såg hon aldrig. Han var gift med Aimée och bodde i Stockholm. Att Henrika nästan aldrig gick ut, berodde till en stor del på, att hon icke ville se dem.

Så kom den stora skandalen. Tjenstvillige f. d. vänner skyndade sig att rapportera den till henne. Hon hade rymt med en älskare, den der qvinnan, från mannen och en liten dotter, och han hade rest efter i förtviflan, halft vanvettigt, men ej kunnat finna ett spår af henne. Smuts! Synd! Nemesis! — Hvad rödde det henne?

Men så fick hon ett halft år därefter se honom på afstånd, då hon gått ut ett ärende. Han var en skugga af sig sjelf, afmagrad, ovårdad till sitt yttre, och han hade respirator för munnen.

Den qvällen gick hon en hel timme på trottoaren utanför huset, der han bodde — men skalet kunde ännu icke brista. Hon gick upp en gång, då hon visste, att han var borta, och fick af hushållerskan veta, att grosshandlaren var mycket sjuk och tynade bort dag för dag. Den lilla flickan var bortskickad till en prestgård i Småland; läkarne sade, att det upprörde honom för mycket att ha henne i sin närhet.

På våren kom ett bud från honom. Han skulle dö. Och han ville innan dess göra upp sitt gamla konto med henne. Han lättade sitt hjerta med att säga henne allt, och hon fick sitta der och höra honom oafbrutet tala om henne, henne, den enda, den oförlikneliga, som varit hans lifs lycka och som han för länge sedan förlåtit allt. Han hade skickat efter sin forna trolofvade för att be henne om tillgift, och nu glömde han det för att njuta af

lyckan att få tala om den andra, och döden öfverraskade honom, innan han hunnit sluta tala om Aimée.

Det fans ingenting efter honom, endast skulder. Hon hade ruinerat honom, den eländiga varelsen, och det sista, han egde, hade han skickat till henne der ute, der hon lefde i synd och skam.

Henrika skref till prestgården, att hon hädanefter åtog sig att betala för lilla Ingrid. Men hon ville icke se henne.

Snart kom åter ett dödsbud, från England. Det slaget var nära att kröka den styfva nacken, men hon bet ihop tänderna, kramade ihop sitt krampaktigt skälfvande hjerta med jernhård näfve och kysste den stränge himmelske faderns hand.

Så skref hon efter äldste gossen. Enkan behöfde nog bli af med en af de många hung- riga munnarne. Och han kom, en ljushårig, dugtig gynnare om fjorton år med faderns ärliga ögon och glada lynne, käck och hjertevarm, en liffull, frimodig krabat, som tycktes följas af en solstrimma, hvar han gick fram. Från första ögonblicket tog hon honom in i sitt hjerta, och han fylde alla tomrummen der inne.

Men han var skygg för henne. Hon var så allvarsam och mulen och hade aldrig förstätt konsten att smeka. Hon såg, att han icke tridfes i hennes mörka, glädjelösa rum, att han lade band på sig för att icke visa det och att han längtade ut till skolan, till kamraternas lekar, att han vissnade i den torra luften uppe hos henne.

Då böjde hon sitt hufvud i stum smärta, och så gjorde hon det stora offret. Hon lemnade honom ifrån sig, satte honom i inackordering i ett annat främmande hem, mindre solfattigt än hennes, der han mottogs af glada kamrater och mjuka, smekande kvinnohänder, och han blomstrade upp igen, blef hennes stolthet, hennes hemliga lycka, och hon nöjde sig med ett kort besök af honom då och då någon söndagseftermiddag, och då ansträngde hon sig att vara munter för att icke jaga bort honom; då han blef äldre, köpte hon till och med hem punsch och bjöd honom, för att derigenom muta honom att stanna en stund längre, hon ansträngde sig att icke med en min förråda, huru det sved i brännsåret, då han i tanklös pojkaktighet kryddade sitt tal med en och annan svordom; hon låg i sina tankar på knä för honom som för en afgud; hon såg honom uppfostras till man med andras tankar och idéer, som voro främmande för henne, och hon gjorde, då han var hos henne, tafatta försök att konversera om teater och sport och världsliga nöjen, för att han icke skulle ha tråkigt.

Han blef hennes fixa idé nummer två.

(Forts.)

Våra illustrationer.

I sammanhang med förmålningshögtidigheterna i Bournemouth torde det vara af intresse för de flesta att få en föreställning om, hur nämnda lilla stad ser ut. Vi ha därför skaffat oss fotografier från ort och ställe samt hos firmen *Angerer & Göschl* i Wien — i sitt slag ett af de förmålnings etablissemang i Europa — låtit förfärdiga en autotypi, som pryder detta nummers fjerde sida.

Likaså äro vi i tillfälle att visa våra läsarinor en teckning af prinsan och prinsessan Bernadottes blifvande bostad i Karlskrona och det, som det säges, till dem af prinsessan Eugenie skänkta

Fridhem på Gotland — det nygifta parets må hända framtida sommarbostad.

Tvätt.

Gardintvätt. 1. Vid tvättningen bör man, för att undvika vidare rispor, sticka in de söndriga gardinerna i ett örongottsvar, innan man lägger dem i kitteln, och låta dem koka i detta. 2. Stärkelsen pressas lätt ur gardinerna och man undviker sorgfälligt all vridning. 3. De böra icke hängas upp på strecket efter hela sin längd, emedan bården är tätare och uppsger mera vatten, hvarigenom den blir tyngre, och väfnaden sålunda uttänjes på mid-

ten. Man kastar de båda ändarne öfver två parallell löpande streck, så att bården blir hängande åt sidan. 4. Vid strykningen för man jernet upp och ned, aldrig från höger och venster, emedan ränningen vanligen är starkare än inslaget. Det är icke nödvändigt att helt och hållet stryka engelska tyllgardiner; tyget skadas af de heta jernen. Det är tillräckligt att stryka bården och en bred remsa nedtill; vid uppsättandet stänker man dem med vatten, då de släta ut sig, falla i vackra veck och ingen skall kunna upptäcka, att ej jernet blifvit användt. Den nedre kanten måste strykas, emedan gardinen annars faller

ihop. 5. Men bör akta sig för att sätta synål i gardinen, tyget o. dyl. sönderrivas lätt derigenom, och då man mången gång glömmar att taga bort dem före tvätten, kan tvätterskan göra sig illa och nälen sönderriva gardinen härs och tvärs. Husmödrar, med mångårig erfarenhet och som pröfvat flere sorters gardiner, hafva funnit, att man har största nyttan af engelska tyllgardiner, i synnerhet om man icke sparar på kronan, utan köper riktigt goda. Dessa hafva bård på båda sidor och kunna därför vändas om, ifall den ena sidan är skadad; gå de sönder, äro de lätta att stoppa.

Klara B.

Köket.

Några ord om äggen i köket. 1. Vid inköp på torget är det rätt svårt att bedöma, om äggen verkligen äro förska, efter som »afsyning» der ej kan ega rum. Det fins dock ett sätt att igenkänna nyvärpta ägg, som icke bedraga: nämligen att pröfva med tungspetsen. Håller man denna mot äggets spetsiga ända och samma iskyla förnimmes, huru länge man än håller tungan kvar, så är ägget färskt; käns det deremot, som om det blefve varmare, så har man ett äldre ägg framför sig.

2. Vill man få äggvitor hastigt till skum, tillägg man ett par korn fint salt, innan man börjar vispa. Resultatet blir förvånande.

3. Vid rätter, der hela ägg skola användas, borde man alltid vispa dessa något för sig sjelfva, innan man lägger dem till smeten.

4. Då hårdkokta äggulor, som skola söndersmulas till skarpsås eller dylikt, ej vilja bli jemna utan korniga, tillsätter man några droppar kallt vatten.

5. Förlorade (kokta) ägg öfverdragas af sig sjelfva med äggvitehinnor, sedan de äro uppslagna i vattnet, om man i detta senare håller ett par droppar ättika.

6. Soppor eller såser, som man brukar afreda med äggulor ensamt, kunna utan fara för skärning redas med hela ägg, blott man vispar litet mera än vanligt. Somliga anse det helsosammare, om hvitan följer med. Ibland har husmodern kanske också svårt att genast använda hvitorna; och erfarenheten har ju visat, att uppslagna äggvitor, som stå i flere dagar, utveckla gift i sig.

7. Om ägg, utan att verkligen vara skämdt, ser litet misstänkt ut, eller tyckes hafva en egen lukt, kan man ibland förbättra sådant om man utsätter det, (uppslaget) några timmar för friska luften.

8. För att få jemn och vacker fason på stekta ägg, användes med framgång plättpannan; men upptagandet har ibland sina svårigheter. Jag har derfor beställt hos bleckslagaren 1 1/2 cm. höga ringar (af plättstorlek), som jag sätter i en vanlig stekpanna utan hög kant. Så snart det hvita stannat, tager jag bort ringarna och äggen kunna lätt upptagas.

9. Frusna ägg kunna räddas, om man lägger dem i friskt kallvatten med tillsats af litet koksalt.

10. För att ledigt kunna skala kokta ägg till smörgärdsbordet, bör man lägga dem i kallt vatten genast efter kokningen samt börja skala från den runda, ej från den spetsiga ändan, (att skära dem rakt itu genom skalen och taga ur halfvorna med matsked, har jag ej funnit praktiskt).

11. Att en uppvisad äggvita kan klara grumliga köttssopor, gelsafler, etc. är väl allmänt bekant. Uppkokas vätskan med äggvitan, så drar den senare alf orenlighet till sig.

12. Snälla mammor försumma visst icke att då och då blåsa ut äggen, för att barnen kunna måla eller klistra bilder på dem — till julgranen och till påsk. På påskafton jubla de små äfven, om äggen framkomma röda, gula, gröna, gredelina i st. f. hvita som hela året.

(För dem som önska närmare meddelande om oskadligt färjande af ägg, som sker under kokningen, står jag gerna till buds med noggrann upplysning.)

Stenia.

Matlagning.

Äppelmunkar. Skala ett lagom stort äpple och uttag kärnhuset med en bleckpipa. Utkafva tunt vanlig smördeg och lägg omkring äpplet, rulla det i socker och kanel samt grädda det i lagom varm ugn. Äro särdeles välsmakande.

Asta W.

Potatistårta. Man tager 1/2 skålp. godt smör, 1/2 skålp. mjöl och 1/2 skålp. kokt, kall, rifven potatis och knädar det under en half timmes tid väl tillsammans till en deg. Af denna göres sedan 3 bottnar, hvilka en och en gräddas i lagom ugnsvärme, hvarefter sylt eller äppelmos bredes mellan dem. Denna tårta är lika god kall som varm.

Ellen.

Mosspudding. 1/2 skålp. socker hugges i bitar och med dessa afrifves skalet på 2 citroner, från hvilka saften väl urkramas. Derefter slås 1 ölglas franskt vin i en panna och häruti läggas sockerbitarna att smälta. Sedan 5 ägg blifvit väl vispade, slås de i vinet, som derefter vispas, tills det börjar tjockna, då det uppslås för att kallna. Derpå röres det till sammans med 1 halfstop till skum vispad grädde. Slutligen upplöses för 25 öre gelatin, hvaraf en vacker form invändigt smörjes med tillhjelp af en fjäder, och det öfriga iröres i massan, som derefter slås i formen för att kallna. Sedan doppas formen hastigt i het vatten och puddingen uppslås på ett fat samt bör kallna på is. Sjelfva krämen bör helst kokas dagen förnt.

Selma.

Att koka bruna bönor på 1 1/2 à 2 timmar. Om man så vill, blöter man bönorna aftenen förut — det behöfs dock knapt — håller andra dagen bort detta vatten och kokar dem med ej för mycket vatten 1/2 timme. Derefter slår man bort detta vatten och påhåller nytt, men kokande, som ytterligare efter 1/2 timme ersättes af nytt kokande. Nu tillsättes salt och fett — kort före anrättningen afsmakas med grädde, sirap och ättika.

Stenia.

Fönsterträdgården.

Om skötseln af törnrosor i boningsrum. Ofta hör man blomstervänner beklaga sig öfver, att odling af rosenbuskar icke vill lyckas för dem. Köpa de ett blommande exemplar, händer det ofta, att blommor och blad inom kort falla af och knopparna aldrig utveckla sig. I detta fall, som ofta beror på ombyte af luft och plats, i synnerhet om plantan blifvit hastigt upptrifven, återstår endast att afskära grenarne till tredje ringen och tåligt afbida näst blommig, som genom riklig behandling aldrig uteblifver på remontan- och månadsrosor. Mycket tacksammare är emellertid skötseln af icke drifna rosenbuskar. Sätter man en sådan vid fönstret i ett varmt rum, komma blad och knoppar snart att visa sig. Då utvecklingen hastigt försiggår, får man icke längre låta jorden blifva torr, utan vattna den regelbundet, likväl icke så ymnigt att det kommer vatten på det under krukan stående fatet. Dessutom är det äfven rådligt, att sedan rummets temperatur blifvit något afkyld, dagligen öfverstrila växten. På detta sätt skyddar man den säkrast mot ohyra; skulle detta oakadt bladohyra visa sig, bör man bortskrapa den med en fjäder. Så behandlade komma rosenbuskarne, hvar och en i sitt slag, att blomma från februari till april, och man behöfver ej befara, att knopparna falla af. Sedan de blommat ut, sätter man dem i ett kallt rum eller under mild väderlek vid öppna fönstret, hvarvid de likväl böra aktas för frost. På remontanrosor afskär man skotten till andra eller tredje ringen, och tager in dem i boningsrummet, då de åter börja blomma. Öfverhufvud taget är det en viktig sak i fråga om skötseln af törnrosor, att man så litet som möjligt håller dem i den torra, varma rumsluften, emedan de då ej äro i stånd att bilda ett friskt moget trä. Den, som har en trädgård till sitt förfogande, bör efter andra blomningen utsätta sin rosenstock på någon solig plats i den samma. Dervid nedsättes

blomkrukan ända till kanten i jorden, dock så, att den står i en urhållning, så att maskarne ej kunna intränga. Då man sedan på senhösten upptager den, ställer man den öfver vintern i en källare, hvarefter den på nyåret åter ställes in i boningsrummet och afskärres dervid ända till de sist framkomna skotten. Omplanterings af törnrosor bör i regeln ske en gång om året, helst efter andra blomningen eller om vintern innan skotten börja framkomma. God drifbänksjord upplandad med hälften åkerjord och något flodsand är härtill lämpligast.

Huskurer.

Mot »sten». Äkta Tilly-droppar, 15 hvarje afton i en matsked mjölk. Salt, sur och fet mat undviks, likaså jästa drycker och ost.

H.-C.

Födoämnen.

Bland fiskarne skattas hanarne vanligtvis högt på grund af sin mjölke, hvaremot honornas kött obestridligt anses vara det finaste och mest välsmakande. Åtskilliga fiskars mjölke anses som bekant vara en riktig delikates. Det finnes gastronomer, som påstå, att det bästa stycket på flundran är att söka på buksidan i närheten af simfenan. Karpens mjölke gäller för en utomordentlig lækkerhet, som franska gourmander pläga låta anrätta till särskild ingångsrätt vid festmåltider. Denna mjölke har äfven det företädet att vara särdeles lättsmält. Här förutom uppskattar man hos karpens gommen eller »tungan», som de flesta kalla den. Den med stora, glänsande fjäll försedda karpens är att föredraga framför den vanliga, emedan den är finare i smaken; karp på 2 à 3 skålpund anses vara de allra bästa. Man har tvistat om, huru vida karpens ålder inverkar på köttets smak och en baron v. Baerst påstår, att så ingalunda är fallet, emedan köttet af en öfver hundra-årig karp, af hvilken han ätit, var fetare och finare än vanligt, hvilket heller icke är underligt, då karparne med åren blifva fetare och det af fett omgifna köttet alltid anses för det bästa.

I fråga om gäddan öfverensstämma alla deri, att bukens kött är bättre än ryggens. Vid gäddans tillagning får den som läckerbit gällande levern icke förglömmas. De mest eftersökta äro medelstora gäddor och gäddungar. De äldres kött är hårdt och mindre lättsmält. Sjö- och flodgäddor böra föredragas framför sådana, som fiskas i dammar.

Hvarjehanda.

Vill man öfvertyga sig om, huru vida mjölk, bouillon, e. d. har dragit sig, behöfver man blott drypa en droppe af ifrågavarande vätska på en bit lackmuspapper. Förvandlar sig dess blå färg genast till rödt, så har vätskan börjat surna; eger ingen färgförändring på papperet rum, är ingen fara dermed.

Stenia.

Läkareråd.

Sven 17 år. Begagna för eder fotsvelt dagligen 20 minuters fotbad (34°) med 2 gram sublimat till hvarje bad. Pudra fötterna minst 3 gånger dagligen med ett puder af 3 delar salicylsyra, 10 delar stärke och 87 delar talk samt inlägg mellan tärna litet vadd med detta puder påströdt. Tag rena strumpor för hvarje dag och begagna aldrig samma skodon två dagar å rad.

Agnes H. Troligen, om er dotter i öfrigt är frisk, beroende på mjölbildning. Se därför råd till Wend i n:r 10, och jemför svar till Frågvis i n:r 5 och till Karin i n:r 9!

Elin v. K. Låt läkare undersöka eder! Tills ni kommer i tillfälle dertill, kan ni försöka den behandling, som tillräddts Gertrud — m i n:r 9.

Fanny W. Botas ej med medicin eller dylikt. Möjligen skulle ni dock kunna ha nytta af eu kallvattenkur i sommar.

Dora. Se råd till Lisa 21 år i n:r 7! Sorj derjente för jenn afföring.

Lea 21. Menar ni på »sjelfva ögonlockskanterna»? I så fall beror det troligen på en inflammation derstädes. Visa er för läkare!

E. W.—n torde göra klockast i att i sommar vid lämplig badort sköta sin mag- och tarmkatarr, ty denna är orsak till alla krämpor. Till dess bör ni hvarje morgon dricka 2 glas karlsbadervatten (arteficielt) med lika mycket varm mjölk.

M.—a. Om ni har tillfälle dertill, gör ni klockast i att vända er till en specialist i hals-sjukdomar. Hvarom icke, bör ni från apotek skaffa er *Gargarisma astringens* till gurgling flere gånger dagligen en tid bortåt.

Greta C. Ni lider ej af första graden af »acta rosa» (sjukdomen heter acne rosacea!), ty då vore er näsa alltid röd. Se vidare svar till Dora här ofvan!

C. W. M. Drick hvarje morgon 2 glas karlsbadervatten (50°) samt till hvarje måltid ett spetsglas Ronnebyvatten. Lef utslutande af mjölkmat och löskokta ägg samt fint hvetebröd. Först om ett par, tre veckor dessutom litet färskt kött och fisk.

—M.— Se svar till Linda i n:r 6!

Diå. 1) Massage och elektricitet. 2) Drick en tid hvarje morgon ett glas Emservatten (arteficielt) med lika mycket varm mjölk. 3) Operationen lätt och ofarlig. Vänd er till närmaste lasarettsläkare!

Tea 24. Se svar till Mary i n:r 3 (jemför ock svar till Tyne i n:r 2).

Maria 26 år. Använd den salva, som föreskrifvits fru Hulda 2) i n:r 11! När svullnaden och hettan minskats, kan ni åter försöka den förut använda medicinen.

Orolig moder. Ni kan väl knappast begära, att vi skola kunna utan tillfälle till undersökning ge er ett råd på grund af så ytterst knapphändiga upplysningar.

Olja. Försök det medel, som tillräddts X. Y. 2. i föregående nummer! Jemför dock svar till Frågvis 3) i n:r 5!

Tamina. Se svar till Fru på landet i n:r 9!

En moderslös. Se svar till Elsa 23 år i n:r 7! Luktens minskas genom tvättning och ännu mera genom sköljningar med ljumt vatten, hvilka äro aldeles ofarliga, lika väl som det är fullkomligt oskadligt och ur snygghetens synpunkt nödvändigt att byta om linne och tvätta ansigtet vid dessa tillfällen.

M. B. Se svar till Finska i n:r 9!

Elisabeth. Då ni nu är frisk, kan ni utan fara göra det. Äfven om ert barn uppfödes arteficielt, kan det ändå bli skrofulöst. Något »blodrenande» medel hjälper i alla händelser ej.

Fru 38 år. Hvar på denna egendomlighet beror, kunna vi ej afgöra. Till äfventyrs kan hvad som tillräddts den med er mycket nära befryndade »Fru Wilhelm» (i förra numret), medföra lindring i dessa obehag.

Gustaf 30 år. Borsta först in en lösning af 8 delar salpetersyra silfveroxid i 70 delar vatten och, sedan detta intorkat, en lösning af 8 delar svafvelsyra i 70 delar vatten. Om så behöfs, kunna lösningarna göras starkare. Om det af er nämnda medlet sakna vi erfarenhet.

D:r —d.

Rättelse. I svar till Mina B. i föreg. n:r står »ett pulver borsyra», skall vara: ett pulver af 5 delar borsyra» etc.

Frågor.

Nr 6. Af våda har af en jernlösning blifvit utspildt i en bordduk. Frågas, om det finnes något medel att borttaga deraf uppkomna rostfläckar?

A. F.

Svar.

Frågan nr 4. Haf en droppe ljumt vatten på bläckfläcken, lägg deri en nypa bläckpulver, tag sedan en linnelapp och gnid sakta dermed. Tag åter litet vatten och pulver på en lapp och gnid sakta, så är fläcken borta. Detta är det bästa medel att äfven taga bort fläckar af rost, bär och vin ur duktyg. Fläcken doppas i kokande vatten, pulver tages på en linnelapp och ignides. Är det gamla fläckar, måste förfarandet upprepas. Linnnet tar ingen skada.

H.

Innehållsförteckning:

Illustrationer: Prins Oscars förmåling i S:t Stephenskyrkan i Bournemouth. Originalrätt till Idun. — Vyer från Bournemouth. Autotypi, utförd för Idun af *Angerer & Göschl*, Wien. — Prins Oscars hus i Karlskrona samt Fridhem på Gotland. Teckning för Idun af *E. Forsström*.

Text: Till Oscar Bernadotte och Ebba Munck, förmålingsdagen den 15 mars 1888. Poem (med prinsens och prinsessan Bernadottes vapen som inledningsvignett) af *N. G. Arenander*. — Prins Oscars förmåling i Bournemouth. Teckning för Idun af *S.—*. — En hemlighet. Skiss för Idun af *Karl Ek*. — Ordning i hemmet. Af *C.—l C.—n*. Vid Iduns första priställning belönad med *hedersamt omnämnande*. — En lifsuppgift. Berättelse af *Ernst Lundquist* (forts.)

Tvätt. — Köket. — Matlagning. — Fönsterträdgården. — Huskurer. — Födoämnen. — Hvarjehanda. — Läkareråd af D:r —d. — Frågor. — Svar.

Obs! Profver sändas på begäran
Möbelytger.
Bostrom & Bostrom
Stockholm, 18 Drottninggatan 18.
Maltor, m. m.
Obs! Billigaste priser

LEVERIN & C:o
61 Drottninggatan 61
3 tr. upp
få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga

FOTOGRAFI-ATELIER

All slags
Fotografering
utföres omsorgsfullt
enligt nutidens fordringar.
Med största högaktning
LEVERIN & C:o

[46]

Dame-, Herr- och Barn- Skodon

ständig på lager i största urval och till billigaste priser i Stockholm.

Nya Skovaru-Concurrence-Magasinet,
1 tr. upp, 42 Drottninggatan 42, 1 tr. upp.

Annonser.

Annonspris: 25 öre pr petitråd (= 11 stafvelser).
Ingen annons införes under 1 kr.

Född.

En välskapad dotter.
Stockholm den 21 mars 1888.
Maria Hellberg, Frithiof Hellberg.
född Björkögren.

PLATSSÖKANDE.

Mot fritt vivre önskar en bättre flicka plats i en fin och aktningvärd familj som sällskap och hjälpreda. Svar till »H. 21», Tidningskontoret, Södermalmstorg 8, Stockholm. [218]

En ung, bildad flicka söker plats som sällskap och lektris samt åtager sig derjemte att gå frun till handa i hushållet. Muntliga rekommendationer finnas, äfven från pension i utlandet. Små pretentioner. Svar till »L. A.», Iduns Byrå. [226]

Plats som husfru

eller såsom hushållerska, sökes af ett fruntimmer af god familj. Den sökande är fullt kompetent att sköta ett större hushåll. På lön fästes ej så stort afseende som på ett vänligt bemötande. Svar torde godhetsfullt afsändas till »Eva», Storvik, poste restante. [230]

Plats såsom sällskapsdam åt ett äldre fruntimmer sökes af ett medelålders, som derjemte är villigt att vara behjlpelig i hushållet. Svar till »Fredrika», Storvik, poste restante. [231]

Endast 25 öre
för häfte om 48 sidor kostar
Debet och Kredit
af Gustav Freytag.
Sista häftena lemnas gratis.
Bokförlagsbyrån. [167]

DIVERSE.

Nya böcker

på Fr. Skoglund's förlag:
Tidsströmningar, be-
lysta från hemmets härd, af
Mathilda Langlet. Pris: 2: 50.
»Det är en sann och sund
åskådning här bjudes af en
rätt upplyst, tänkande, till hjertat
bildad kvinna, som verkligen vet
hvad lifvet innebär.» Småt.-P.
»Vi hembära Math. Langlet
vår uppriktiga, ja, vår vörd-
nadsfulla tacksägelse för
hennes bok.»
C. D. W. i Posttidningen.

Vi och Våra Söner.
Några ord om uppfostrans be-
tydelse, af **Mathilda Langlet**.
Pris: 2: 50.

»Sezan Spencers bok om upp-
fostran öfverflyttades till vårt språk,
har icke i svenska bokhand-
eln på detta område ut-
kommit något arbete, som
innehåller så förträffliga
saker som det föreliggande.»
[227] Svensk Lärartidning.

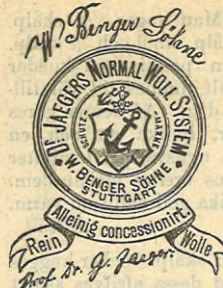
KULLE

**Svenska Konstväfnader
och Broderier.**

Yllestramaljer, alla färger, Garn
och Silke.
Förklädestyger, ylle och bomull.
Äkta färger.
Originalmönster.
Bästa materialier.
Beställningar utföres å Möbelytger,
Maltor, Draperier m. m. i hvilken
stil som önskas. Moderata priser.
Stockholm, Drottninggatan 36.

Tillverkningsort:
Lund (Thora Kulle).

Filial:
Göteborg (Svenska industrimaga-
sinet.) [187]

General-Depôt
af **Bengers**
Normal-Ylle-Underkläder
för Herrar, Damer och Barn.
Normal-Lakan, Örngott, Kamelhårspiltar
och Åder-förbands-bindlar.
Platina-Lampa (luftrenande) och
Ozogen.

En gros och detalj. — Kataloger och priskuranter gratis.
GÖSTA VIDINGHOFF,
19 Drottninggatan 19.

Handväfnadsapparater.

På dessa kan väfvas: Flossa- & Smyrna-väfnader, fransar, galler, gardin- & duk-bårder, barnkläder m. m.
Apparaten rymmes i en liten kartong, är lätt att använda samt kostar 15 à 22 kronor st.
Adr.: Fru M. Ståhle, Apelbergsgatan 58 B, 1 tr. Stockholm. [233]

Tvätt-Inrättningen

55 Nybrogatan. **Billiga priser.** Nybrogatan 55.
Obs! Tvätt utföres äfven af härvarande ordentliga tvätterskor, hemtas och hemsändes, då adress uppgifves pr telefon 43 90 eller pr post. [74]

F. A. Dahls Blomstergödning.

Det bästa medel för blommors och växters uppdrifvande och snabba utveckling så väl i krukor som å fritt land. Säljes pr hel burk å 1,20 kr., half burk å 80 öre och kvarts burk å 50 öre, med rabatt vid parti, hos
[208] **J. R. Nordling, Lilla Nygatan 23, Stockholm.** (G. 13173x2)

Doktor C. D. JOSEPHSON,

Hötorget 11, 1 tr.
9-10 och 2-3. Allm. tel. 6910.
Fruentimmerssjukdomar, Förlossningar. [207]

I en prestgård i Helsingland med ovanligt naturskönt läge invid Ljusnan kan en ung flicka blifva inackorderad under sommarmånaderna. Svar till »Sommarhem», Karsjö. [219]

Kurs i klädsömnad
gifves af undertecknad till ett begränsadt antal elever. OBS. Eleverna förfärdiga egna klädningar.
Bernadina Nicodemi,
Regeringsgatan 47, 3 tr. upp öfver g. [135]

Bättre aflagda damklädningar etc. emottagas till försäljning. Närmare genom lokalbref till »Redbar D. nr 4», Tidning-kontoret, Lilla Nygatan 14. [225]

Ett godt hem
mot god, billig inackordering erbjudes någon äldre eller yngre dam i en stilla, vacker trakt af Nerike. Svar till »Hem», Askers poststation. (G. 11693x2) [148]

Angenäm bostad på landet.

I närheten af Vingåkers jernvägsstation, kyrka, handelsbodas och apotek finnes en lägenhet att hyra, innehållande 9 rum och kök m. m. Vacker trädgård. Utmärkt dricksvatten. Närmare meddelas å Iduns Redaktionsbyrå. [222]

Önskar ni se hur den vackraste kulan

— må hända en blifvande prinsessa — tar sig ut, så fatta mod och prenumera på den ärligt frisinnade folktidningen »Dalmasen», som anordnat en skönhetsstafan mellan Dalarnes fagra döttrar och inom kort skall ha nöjet presentera första pristagerskans porträtt, väl xylograferadt. För kvartalet april — juni fås »Dalmasen» för endast 55 öre å hvarje postanstalt. [221]

Unga damer
utbildas med största omsorg vid Fridsta pension i handelsvetenskap och kontorsgromål i alla affarsgrenar, Svenska språket, Räkning, Skönskrifning, Sång och Musik. Billig inackordering; rum anskaffas åt dem, som blott betala för undervisning. Förfrågningar mot porto besvaras genast af fröken Anna Pira, Fridsta, Asker, Örebro län. (G. 11694x2) [149]

Vårt 1:a Hushålls-, Pariser- och Intubi-Kaffe,

hvars godhet garanteras, rekommenderas hos hvarje sparsam hushåll.

Stockholms Intubi-Kaffefabrik,
N:r 4 Klara östra gata n:r 4. [228]

Sommarnöje

i Stockholms skärgård med daglig ångbåtskommunikation, två vackra rum och kök, passande för ett eller två fruntimmer, till det fabulösa priset af 30 kronor. Den härå reflekterar torde ofördröjligen hemta vidare underrättelse Grefgatan 45, 4 tr. till höger. Träffas 1/27—1/28 e. m. [223]

Maltextrakt-öl,

— det så mycket omtyckta och förordade — från Gnesia Bryggeri, finnes fortfarande å 8 öre i Frans Lundbergs Maltdrycksaffärer, St. Gråmunkegränd 1 och Stallgatan 1. Allm. Telefoner. [173]